

SÖKAREN

Nr 3 1966 Årgång 3

Lösnummerpris 1:80 (inkl. oms.)

Pojke med sin kelgris.

INNEHÅLL:

Ivan Troëng:

Älvor — finns dom? 1

Sri Devadoot Vidyarthi:

Mahatma Gandhi 3

Den gyllene regeln 5

Kan man tro på seansbudskap? 5

Agnes-Cesilie Selboe:

Psykyrmtik och djupmeditation 6

Det finns risker med djupmeditation 7

Kärlek 8

Vivisektionsfrågan 9

Lars-Erik Essén:

Gränsposten (dikt) 10

Ulf Ringström:

Bô Yin Râ 12

SÖKARENS bokurval 16

Jesus tadlar grymhet mot en häst 16

Enligt min mening är vivisektionen det avskyvärdaste av alla illdåd vartill människan gjort sig skyldig.

Mahatma Gandhi.

Älvor - finns dom?

Av IVAN TROËNG

För bara hundra år sedan var tomtar och älvor en självklar realitet för en mycket stor del av vårt folk, och om vi går ännu längre tillbaka, till romersk och grekisk folketro, finner vi en rikhaltig uppsättning av olika undersåtar i Pans rike, fauner, dryader, najader och alla möjliga liknande varelser ur naturens och växtvärldens andevärld. Den vetenskapliga materialismen lyckades under 1800-talet övertyga allmänheten om att allt detta liksom allt vad andar och spöken heter, bara var övertro. Verkligt var bara det som man kunde ta på, dissekera, väga och mäta.

Vi har ju numera fått uppleva att dessa vetenskapens bastioner fått skjutas tillbaka. I de fenomen som går under beteckningen andliga, finns en faktisk realitet, även om dessa fenomen är svåra att väga och mäta.

En framstöt för en mer positiv uppfattning om elementaler eller elementarandar, som man med ett gemensamt namn brukar beteckna dessa ännu mycket okända livsformer, gjordes för c:a 40 år sedan av Conan Doyle. Denne skarpsinnige man — den moderna detektivromans fader — ägnade senare delen av sitt liv åt psykisk forskning. Genom sitt tränade och logiska intellekt gjorde han vetenskapen ovärderliga tjänster.

Ett utomordentligt exempel på Conan Doyles grundliga och objektiva sätt att undersöka problem vid sidan om det vardagliga och på hans grundlighet vid redovisningen av ett sådant mycket intressant "fall",

föreligger i "The Coming of the Fairies".

De händelser som beskrivs, börjar med ett par unga flickor i Yorkshire, Elsie och Frances. De hade likt så många barn även i våra dagar "osynliga lekkamrater". Deras föräldrar lät dem hållas då de inte kunde se något ont i att barnen var glada åt att vara ute i skogen då vädret var vackert.

En dag lyckades de beveka sin far att få låna hans nyköpta laddkamera. Resultatet lät inte vänta på sig. Redan vid första försöket visade det sig att flickorna fått en fullträff. Elsie hade skött kameran och lyckats ta en bild av Frances just när älvarna dansade i gräset framför henne. Fyra älvor är fullt synliga och en femte är delvis skyddad av de två längst till höger. Inom kort togs en andra bild och senare en serie på ytterligare tre. Bilden nr två knäpptes av Frances och den visar Elsie lekande med en liten tomtgubbe, "gnom".

Jag vill citera en av de experter som Doyle anlätade, en känd Londonfotograf vid namn Snelling. Han åberopar över trettio års erfarenhet och skrattar åt tanken att någon skulle kunna lura honom med ett förfalskat foto.

"Dessa två negativ", säger han, "är absolut äkta och oförfalskade. De är inte dubbelxponerade. De har tagits utomhus och visar att de små älvarna rört sig. Det finns inga som helst spår av några ateljé-åtgärder i form av kartong- eller pappersmodeller eller någon mörk bakgrund, målade figurer etc. Enligt min uppfattning är båda genuina, oretuscherade foton".

När dessa foton publicerades i julnumret av **Strand Magazine** 1920, bröt en storm av diskussion lös. Beskyllningarna haglade, men de tidningar, som verkligen satte in dugliga män på att undersöka saken, blev tvungna konstatera att de inte kunnat finna något som tydde på bedrägeri.

Det är tydligt att Conan Doyle befann sig i ungefär samma läge som då en ifolog nu för tiden får fatt i en ny serie foton av flygande tefat. Han hade fullt klart för sig att han inte kunde nöja sig med att bara lita till fotoexperter. Han är förresten tillräckligt ansvarskännande att också publicera de tveksamma utlåtanden han fått. Men, liksom goda ifologer i våra dagar, säger han att äktheten hos ett foto kan bevisas endast genom vittnesmålets pålitlighet. Teknisk expertgranskning är givetvis ett extra plus, som ger ökad tyngd åt en utredning om hur och när ett foto tagits.

Conan Doyle citerar i sin bok en skrift från år 1680. Den hette "Det hemliga riket" och utgavs av pastor R. Kirk. Skriften lämnar mycket bestämda och detaljerade uppgifter om naturens små varelser. Kirk var enligt samtidens omdöme en mycket sansad och omdömesgill person. Hans åsikter om älvorna stämmer mycket väl med de två Yorkshireflickornas. Sålunda säger han att älvorna har en samhällsordning som vi och att de är uppdelade på olika stammar. De äter. De talar med ett slags fint visslande språk. De får barn och begraver sina döda. De tycker om lek-

Elsie och en gnom.

Frances och älvor.

full dans. På toppen av deras statsbildning finns en regent. De har lagar och ämbetsmän och liksom hos oss förekommer tvister och stridigheter.

Doyle hänvisar också till en annan märklig bok, nämligen "En vandrare i andevärlden" av Farnese. Den behandlar många av vår jords mysterier inklusive detta om älvor och elementaler, om träd- och växtandar.

"Några liknar gnomer och älvor som påstås bebo hålor i bergen. Sådana har också blivit sedda på ensligt belägna platser. Några av dessa varelser är mycket lågt stående livsformer, nästan ett slags högre form av blommor utom det att de kan röra sig fritt. Andra är livliga till sitt temperament och fulla av skoj och upptåg.

Frances och en älva.

När mänskligheten utvecklas försvinner dessa livsformer mer och mer från jordens astralplan. Påföljande generationer börjar först att tvivla på dem och senare att förneka att de någonsin existerat."

Doyle menar att detta är en plausibel förklaring till försvinnandet av fauner, dryader, najader och alla de varelser, som är så välkända från grekiska och romerska klassiker. Det kom ut en intressant bok av W. Tudor Pole år 1960. Den heter "The Silent Road" och skildrar bl. a. författarens sammanträffanden med vad han kallar "min lilla genie". Han berättar mycket livfullt om hur han en dag blev varse att han hade en liten besökare. "Han var som en liten Puck i Mid-sommarnattsdrömmen. Klädd i grönt på ett sätt som förde tanken på en älva. Det lilla ansiktet avslöjade både humor och intelligens."

Det är givet att mycket återstår att göra innan vi verkligen får grepp om denna fascinerande fråga. Personligen fick jag en allvarlig tankeställare när det för några år sedan gick genom den svenska pressen att en kvinnlig adjunkt i Göteborg var synnerligen god vän med en liten grönbeslöjad trädande! I det här fallet liksom i så mycket annat tycks sanningen vara något helt annat än den vedertagna uppfattning som speglas i massmedia och i vetenskapliga skrifter.

Anm: Bilderna på denna sida är reproduktioner av reproduktioner och långt ifrån så bra som originalen. I Conan Doyle's bok anges skäl för och emot bildernas äkthet. Vi återkommer i nästa nummer med en del synpunkter. Red.

Mahatma Gandhi

Av SRI DEVADOOT VIDYARTHI

För några år sedan hölls i New Delhi ett seminarium där man diskuterade vilka bidrag som Gandhis synsätt och metoder gett till lösningen av spänningar mellan och inom nationer. Seminariet bevistades av representanter från skilda länder. Dr Ralph Bunche från USA sa: "Världens folk har en brinnande önskan efter fred, frihet och mänskligt framåtskridande, men i det vi understryker detta, har vi ofta en benägenhet att glömma bort det faktum att de också är starkt nationalistiska. Däri ligger en motsägelse. Världens problem i dag är hur man skall kunna överbrygga denna motsättning... Vi måste finna medel att betvinga nationalismen, vilken ofta innebär en blind irrationalism. I detta sammanhang skapar Gandhis namn en hoppets känsla, inte för att han gjorde an-

språk på att själv äga någon mirakulös kraft utan på grund av vad han gjorde och uppnådde under sitt liv."

Gandhi såg ingen konflikt mellan nationalism och internationalism. Den förra var för honom ett medel för en sann internationalism. Han ville visa att en nations frigörelse och framåtskridande kan uppnås med **sanning** och **icke-våld** som metoder. Hans nära förbundne vän, Acharya Kripalani, har yttrat: "Gandhis lösning på det nuvarande förvirrade tillståndet är att åstadkomma en syntes mellan individen och gruppen, mellan det sociala, det ekonomiska och det politiska livet. De moralregler som gäller för de civiliserade människorna som enskilda individer och samhällsvarelser måste också gälla för **grupperna**. Det måste anses oriktigt och omoraliskt att ljuga, att bedraga, utnyttja eller döda medmänniskor av politiska, ekonomiska och ideologiska eller av några som helst andra skäl!"

Det politiska handlandet och gruppernas handlingar måste liksom individernas och samhällets handlingar rationaliseras, moraliseras och civiliseras." Gandhi har sagt: "Sanning och icke-våld måste tillämpas inte blott individuellt utan av grupper, samhällen och nationer."

Mahatman gick klädd i ett skynke men med den amerikanske prästmannen kyrkoherde J. H. Holmes ord såg han "mer ut som en kung än många kungar i sina furstliga dräkter. Hos honom fanns en omedveten air av furstlighet, och den var än mer utmärkande emedan den var omedveten och eftersom den kom från en värdighet och ett lugn i själens eget djup." Gandhi sa själv: "Jag gör inte anspråk på att äga någonting särskilt gudomligt eller på att vara någon profet. Jag är endast en ödmjuk sökare, som vill finna Sanningen." Den sista meningen avslöjar hemligheten med hans personlighet och förmåga. För cirka fyrtio år sedan, när han rannsakades i Indien av en brittisk domare i samband med den frihetsrörelse han startat, sa domaren som

dömde honom till sex års fängelse: "Det skulle vara omöjligt att bortse från det faktum att i millioner av era landsmäns ögon är ni en stor patriot och ledare. Även de som har en annan politisk uppfattning än ni, ser på er som en man med höga ideal, ett ädelt, ja även helgonlikt liv."

Under det Gandhi satt i fängelse skrev C. F. Andrews: "Här är en man som för sin spira på ett större och mäktigare sätt än några imperiska makter. Hans namn skall ihågkommas och besjungas länge efter det att New Delhi är glömt. När alla dess byggnader har fallit sönder till stoft, skall Mahatma Gandhis namn ännu omtalas av mödrar för deras barn som en av de största av Indiens frälsare. Vi har en andlig stad som han har byggt upp av ett oförgängligt material; djupt och sant är dess grund lagd i Guds kungarike. Inget förtryck av de fattiga har skapat det. Kärlek och hängivenhet och tjänande av de behövande är dess utsmyckningar. Ingen militär pomp härskar inom dess gränser utan endast människosjälares fredliga harmoni. Ras- och färgåtskillnader har ingen plats där. Aldrig förstöres dess harmoni av religiösa motsättningar och sammanstötningar. Dess imperium är hjärtat."

En annan skribent har skrivit följande om Gandhis inverkan på människornas sinnen: "Ingen skulle genom egna, medvetna ansträngningar kunna uppnå så mycken framgång. Och det är orsaken till att folk, var han än visade sig, hälsade honom med knäppta händer. Något sådant har inte hänt någon annan stans utom under Kristi dagar. Ingen diktator, ingen stor europé, ingen konung har fått mottaga sådana hedersbetygelser. Världen förvånades över att en man, en människa blott, kunde i det tjugonde århundradet... bli hedrad som en profet. Jag har sett lojala engelsmän ropa i glädje inför sin kung; jag har bevittnat hur fransmän hälsat sin president med slagordsrop; jag har sett diktatorer mottaga hälsningar från stora uni-

SÖKAREN

Tidskrift för experiment med sanningen

Nr 3 — 1966 — Årgång 3

Adress: Box 3063, Stockholm 3

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Postgirokonton 70 60 47

Tel.: 08/32 54 90

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 17: 50

Halvår 9: —

Ur de två äldre årgångarna är nr 2, 1964 och nr 5, 1965 slut; övriga 8 nr finns att få för tillsammans 14 kronor.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 128, Helsingfors, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 13,— och halvår mk 7,—.

Ombud i Danmark: Esperanto-Boghandel, Ellemarksvej 12, Aarhus, postgiro 13 58 32. Helår 25 d. kr., halvår 13 d. kr.

Ombud i Norge: I. T. Martinsen, Welhavensg. 66, Bergen, postgiro 7 13 77. Helår 27 n. kr., halvår 14 n. kr.

Annonspriser:

Helsida 145: —, halvsida 80: —,

kvartssida 45: —,

småannonser 1: 30 per spaltrad

Eftertryck kan medges efter kontakt med utgivaren.

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1966

formerade massor. Inte ett av dessa fall kan jämföras med det sätt på vilket folk utan påtryckning eller tvång bugade sig för honom som var en av dem och som inte ville vara annorlunda än de. För att åter få bevittna ett mirakel som detta, skall världen få vänta i långa tider."

General Smuts med vilken Gandhi mätte sina krafter i Sydafrika, har sagt om honom: "Vi kan ha skilda meningar många gånger, men vi respekterar alltid hans uppriktighet, osjälviskhet och framför allt hans grundläggande universella mänsklighet. Han uppträder alltid som en övermänniska. Han har en djup sympati i sitt hjärta för alla samhällen och raser, i synnerhet de nedtrampade."

Gandhi var en religionens man, men, som Louis Fischer har sagt, "hans religion var människokärlek. Han var alltför religiös för att tjäna ett land, en ras, en kast, en familj, en person eller ens en religion. Hans medvetenhet gick utanför alla sådana barriärer av tid och rum. Han var en världsmedborgare, och hans liv var en lykta för alla dem som behövde ljus, en springbrunn för alla som sökte kärlekens och tjänandets nektar, och en källa till inspiration för alla dem som strävade efter att bekämpa lögn, orättvisa och olikhet inför lagen. Han har gett inspiration till förtröstan och tjälvittillit — till och med bland

de fattigaste, de svagaste, de lägsta och de förlorade."

Dr. Martin Luther King, den amerikanske negerledaren, sågs under ett tal i Washington den 19 juli 1962 ha yttrat: "De amerikanska negrernas integrationsrörelse har en hel del att tacka Mahatma Gandhis exempel för, i synnerhet vad beträffar handlingsmetoderna. Vi har den storartade förebilden av en man som utmanade ett stort imperiums makt och vann sitt folks förtroende med endast sanningen, icke-våld, mod och själskraft som vapen."

Under hela sitt liv måste Gandhi spela en politikers roll, det är sant, men han var mera en religionens man, en andlig lärare, en tänkare och författare med ovanlig kraft. Det är tvivelaktigt om någon annan ledare någonsin vänt sig till så stora människomassor och hållit så många tal eller skrivit så oavbrutet under en tidsperiod av femtio år i alla ämnen som rörde samhällets välfärd och den mänskliga karaktärens utveckling. Gandhi gjorde sig till ett med mänskligheten mer än någon ledare i något annat land eller någon annan tid i mänsklighetens historia. Henry Brailsford sa med tanke på Gandhis arbete för att lyfta upp de oberörbara i Indien: "Den kampanj som bedrevs av denne mystiker vilken rengjorde latriner den ena dagen och invigde tempel nästa, är ett av de märkli-

gaste kapitlen i historien och ett av de ädlaste. Har i människominne något helgon gjort mer för att sprida ljus över de undertrycktas elände och för att återupprätta deras självrespekt?" Blott en Gandhi kunde avliva oberörbarhetens demon, som på ett så märkligt sätt blivit en del av hinduernas religion, åtminstone under tusen år, och inte med blodsutgjutelse utan med själskraft. Ändå sa han: "Mina skrifter borde begravas med min kropp. Det som jag verkligen utfört, skall bestå, inte det som jag sagt eller skrivit... Låt ingen säga att han är Gandhis efterföljare. Ni är inga efterföljare utan med-lärjungar, med-pilgrimer, med-sökare, med-arbetare."

C. F. Andrews har skrivit: "Ju mer vi studerar hans eget liv och hans lära, desto säkrare blir det att den hinduiska religionen har haft det största inflytandet på honom när han skapat sina idéer och utfört sina handlingar. Han är emellertid inte i något avseende någon bokstavstroende eller fundamentalist i sin tillgivenhet för de hinduiska skrifterna. En utomordentlig tolerans och sympati för andra övertygelser färgar hela hans livsyn." Själv skrev han: "Det är för att jag är en sanatani hindu som jag kan göra anspråk på att vara en kristen, en buddhist och en muslim... Jag tror inte på vedaskrifternas uteslutande gudomlighet. Jag tror att Bibeln, Koreanen och Zend Avesta är lika gudomligt inspirerade. Min tro på de hinduiska skrifterna fordrar inte att jag skall tro på varje ord... Jag avböjer att binda mig till någon tolkning, hur lärd den än må vara, om den är oförenlig med förnuft och känsla för moral... Hängivenhet till Sanningen är det enda som rättfärdigar vår existens." Ingen rationalist eller vetenskapsman kunde vara mer rationell eller vetenskapligt sinnad!

Åter: "Alla religioner har tjänat till att berika mänskligheten, och en liberal uppfostran bör innehålla en värdeordfull skildring av alla andra övertygelser." Dr. Mohammed Hussein Hackal från Egypten sa under ett tal vid seminariet i Delhi: "Det är sanningen endast som kan rädda världen från den olycka som hänger över våra huvuden. Sanningens kraft, själskraft, satyagraha på Gandhis sätt är det enda botemedlet."

En ledande kanadensisk författa-

re och tidningsman, mr. Peter Sturberg, gör följande iakttagelse i sin bok "Agreement in Principle": Det har inte uppträtt en andlig och religiös ledare av hans kaliber på tusen år, och hans lära om **ahimsa** eller icke-våld vann universellt gillande. Om gandhism är en religion, är det en de nedtrampade massornas religion, under det att kristendomen synes vara mer intresserad av individen och hans eviga själ."

Enligt Gandhi är människans yttersta mål Gudsförverkligande, och alla hennes handlingar, sociala, politiska, religiösa, skall ledas av Gudsvisionens yttersta mål. Om Gud säger han: "Jag uppfattar inte Gud som en person. Sanningen är för mig Gud, och Guds lag och Gud är inte skilda ting eller fakta i samma mening som en jordisk konung och hans lagar är skilda ting... Gud är det odefinierbara något som vi alla förnimmer. För mig är Gud sanningen och kärleken, Gud är etiken och sedligheten. Gud är frihet från fruktan, Gud är ljusets och livets källa, och ändå är Han bortom och över allt detta. Gud är medvetande. Han är också ateistens ateism. Han genomtränger ande och förnuft. Han är en personlig Gud för dem som behöver känna Hans beröring, ändå är Han också den renaste substans. Han helt enkelt är för dem som har tro..."

Inte alla religiösa lärare har intresserat sig för livet i dess helhet, det individuella och sociala, moraliska och materiella, med Guds Konungarrike i himmelen och inom oss och konungariket på jorden. Gandhi skrev: "Jag tror inte att andliga lagar verkar blott inom ett särskilt eget område. Tvärtom uttrycker de sig i det vanliga livet. De påverkar sålunda de ekonomiska, sociala och politiska områdena." För Gandhi var liksom för genomsnittsmänniskan livet "här" lika viktigt som livet "efter detta", och det fanns ingen motsättning mellan hans tro och verksamhet. Som Maulana Azad har sagt: "Det var en grundläggande princip som Gandhi hade, att vi inte endast skall sträva efter sanningen och rättvisan, utan vi måste också begagna medel som är sanna och rättvisa. Det finns ingen annan väg för världen i dag än att vända sig till Gandhis läror, om vi skall kunna undkomma fördärvet."

Sri Devadoot Vidyarthi, Indian Council for Cultural Relations, Head Office, Azad Bhavan, New Delhi, 1, Indien.

Den gyllene regeln

JESUS: Allt vad I viljen att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra dem.

CONFUCIUS: Gör inte emot andra vad du inte vill att andra skall göra emot dig.

LAOTSE: Betrakta din nästas vinst som din egen vinst och din nästas förlust som din egen förlust.

BUDDHA: Skada inte andra med det som vore en plåga för dig själv.

HINDUISMEN: Gör inte emot andra det som, om det gjordes emot dig, skulle vålla dig lidande.

JAINISMEN: Man skall behandla alla varelser så som man själv vill bli behandlad.

ZARATHUSTRA: Endast den är god som inte emot andra gör vad som inte är gott för honom själv.

MUHAMMED: Ingen av er är en troende förrän han för sin broders skull älskar vad han älskar för sin egen skull.

JUDAISMEN: Gör inte emot din medmänniska vad som vore till skada för dig själv.

Om det är sant som citaten utsäger, att "den gyllene regeln" funnits hos alla nämnda profeter och religioner, då har de sannerligen alla haft ett "gudomligt ljus".

Denna regel är i själva verket sammanfattningen av all riktig morallära.

KAN MAN TRO PÅ SEANSBUDSKAP?

»Än en gång...»

Den 24 april förra året skrev den spiritualistiska **Psychic News**, London, att det än en gång hänt att en andepersonlighet som framträtt under en seans, visat sig fortfarande vara i livet. Vid planchetteseanser hos mr. och mrs. George Payton i London fick man kontakt med en intelligens som gav sådana upplysningar att fallet för sittarna framstod som ett ovedersägligt bevis för fortlevnad. Den som talade genom planchettten, sade sig vara en viss vän till mr Payton, men det avslöjades sedan att denna person, en kvinna, fortfarande var i livet i Sydafrika.

Makarna Payton betvivlade till en början inte andens identitet, och deras tillit

ökade, när de fick veta att denna ande även kommit genom ett annat medium, mrs Neal, och då nämnt en del fakta som mediet själv inte kände till.

Vid en seans efter »avslöjandet» sa Payton till anden att den inte kunde vara den som den uppgav sig vara. Svaret på detta blev: »Du tror mig inte. Men jag behöver inte vara död.» Men Payton, som kontrollerat tiden för de olika sittningarna, utesluter möjligheten att kvinnan kan ha färdats astralt under sömnen. När »kontrollen» fick uppmärksamheten riktad på fallet, visade han sig inte tillmötesgående. Han svarade: »Jag är här för att se efter dig.» När man sa till honom att han inte gjorde detta, bytte han om samtalsämne.

(Forts. på sid. 10)

Gandhi (i glasögon till höger) och en muhammedansk politiker (till vänster med oknuten slips) lyssnar till klagomål från hinduiska och islamitiska representanter.

Psykokorytmik och djupmeditation

Av AGNES-CESILIE SELBOE

Världsdelen har kommit varandra tämligen nära, och vi blir bekanta med många nya tankar från främmande kulturer. Så har den gamla indiska kunskapen om meditationens betydelse för människan vunnit utbredning i västerlandet. Många ställer sig väl frågande inför sådant som mediterande, men det är intressant att se att beröringspunkter finns mellan detta och vår moderna kultur.

Det finns en bok om s. k. psykokorytmik med titeln »Der Tönende Mensch» (Raseher Verlag, Zürich) skriven av A. Pontvik, vilken ger hållpunkter för en jämförelse mellan musikterapi och tekniken för djupmeditation, så som den senare introducerats här i Skandinavien av Maharishi Mahesh Yogi.

Enligt båda metoderna skapas avspänning med hjälp av vibrationer — psykokorytmiken med musik. Pontvik väljer ut vissa egenskaper i själva musikens fundament och gör bruk av dem vid behandlingen, medan man vid djupmeditation begagnar sig av bestämda ord som är särskilt utvalda för varje enskild person. Mantrats blir enligt Maharishis metod upprepat mentalt utan att man gör bruk av talorganen. Men toner och ohörbara ord är alltså vibrationer. Skillnaden består delvis i att det som inte hörs, har starkare verkan än det som hörs.

Pontvik har en hypotes om musiken som vibrationsupplevelse, som vibrationsklangförmedlare, och han tar till hjälp av honom konstruerad reglerbar mikrofonisk vibrationsapparat, som han sätter i förbindelse med en lämplig gramfoniskiva. Ljudet dämpas. Den vibratoriska verkan resulterar i ett stärkande till inemot det dubbla av patientens uppmärksamhet och själsliga koncentration. Vid djupmeditation behöver man ingen vibrator. Den som mediterar, låter sin egen hjärna vara sändare och mottagare av vibrationer. Både med Pontviks metod och med Maharishis skall man vara mycket avslappad. Den mediterande följer vaket men passivt svängningarna som efter hand vibrerar in i hans egen inre stillhet så att han inte behöver upprepa ordet längre. Detta skapar en naturlig koncentration; man behöver inte ha en särskild begåvning för att koncentrera sig eller försöka göra det, eftersom sinnet i ett tillstånd mellan aktivt och passivt följer vibrationerna mot finare

och finare stadier av sig självt, om man följer anvisningarna.

Den mediterande går från ett tillstånd av tänkande till rent varande. På motsvarande sätt utvecklar Pontvik hur nevrosens botandeprocess förlöper som en progressiv affär riktad mot ett harmoniskt grundackord med spontan verkan, bortom det reflekterande omdömet.

Pontvik bygger sina grundprinciper delvis på Hans Kayzers studier i harmoni, och en titel nämner han: »Der hörende Mensch», som åter för tanken till det som den mediterande gör: Han lyssnar till mantrats vibrationer. När Pontvik betecknar sin musikterapi som psykokorytmik, visar namnet att det är

Maharishi Mahesh Yogi.

rytmen som dirigerar processens emotionella förlopp, grundat på att vår rytmkänsla är medfödd. De rörelser som kan höras, står i omedelbar förbindelse med själens rörelser. Psykokorytmiken vilar på denna grundval. Och tonbildens struktur, inre uppbyggnad, byggnadselementen, är mer än melodiföringen av betydelse för ett gott resultat. Det är inte ens en förutsättning att patienten är musikalisk.

Här är en parallell mellan att den mediterande inte tänker på innebörden av ordet han fått; det är endast vibrationen som betyder något. Dessutom spelar det ingen roll om han tror på meditationen

för att han skall uppnå ett gott resultat, bara han följer instruktionerna.

Enligt hinduerna är en vanlig människas i vaket tillstånd hela tiden fylld av sinnesintryck från denna vår föränderliga, relativa värld. När hon befinner sig i djup sömn, finns varken en erfarenhetsprocess eller någonting att uppleva, och när hon drömmer, upplever hon endast en inbillad värld.

Men människan har ett nervsystem och en hjärna som sätter henne i stånd att uppleva även det absoluta. Detta vet människan omedvetet och söker därför ständigt orolig och olycklig tills hon kommer i kontakt med det eviga, oföränderliga inne i henne själv i vaket tillstånd. Därför har människorna i Indien, en del av dem, begagnat sig av meditationen för att nå dit, och först då finner de verklig ro. En klarvaken och aktiv ro som ger näring och energi till allt som man företar sig i det dagliga livet.

Via Pontvik förs vi in i ett transcendent psykologiskt system som sättes i obrytbar förbindelse med helheten, med kosmos. Det betyder i verkligheten en vidareutveckling av den grekiska filosofin via Platon 200 år tillbaka till Pythagoras (f. ca 500 f. Kr.). Denne hävdar i de gamla tankarnas efterföljd att den enskilda människans själsliv endast kan tydas i förhållande till helheten.

Allt liv består av rörelse, och rörelselagen är grundad på våglängder — på svängningar, vare sig vi uppfattar dem som toner eller inte. Det är svängningstalets mystik som regerar hela universum, från kosmos till mikrokosmos — det som Goethe kallar »naturens andedräkt». Det var Pythagoras som först utvecklade den oangripliga läran om universums musikaliska uppbyggnad. Genom bestämda svängningstal och dessas inbördes förhållanden kommer själva all-naturens strävan efter harmonisk jämvikt till uttryck.

Allt detta motsvarar åter hinduernas föreställningar om universum. Enligt vedafilosofin, som tillkom för ca 5000 år sedan, är vi alla delar av ett stort helt och skiljer oss endast från varandra — allt som överhuvud finns — genom frekvensen (svängningstalet).

Denna hemliga kunskap och det praktiska utnyttjandet av den genom meditation har hållit sig oförändrad i öster-

landet intill denna dag, medan den var delvis försvunnen i västerlandet till dess den moderna kärnfysiken slutligen har nått fram till i varje fall kunskap om vibrationerna. Psykokorytmiken, det behandlingssätt som A. Pontvik införde för ca 25 år sedan och som har använts av läkare, bygger på samma insikter som den 5000 år gamla indiska meditationen.

De som behandlas med musikterapi, är ofta sjuka människor som vill bli friska, och de är beroende av andra människor, tid, plats och apparater. De som mediterar, kan vara sjuka eller friska människor. De förstnämnda visar en tendens att tillfriskna, i synnerhet om de lider av psykosomatiska sjukdomar, och båda kategorierna får ett tillskott av energi, blir lugnare och utvecklar sig positivt på alla livets områden. Dessutom är de mer oberoende av andra män-

niskor, av tid och plats. Det som de behöver, är ett ställe att sitta och meditera på, helst ett rum för sig själva eller tillsammans med andra som mediterar. Men meditationen inte bara ger hälsa åt sjuka, den förebygger också sjukdom.

Kanske har de som använder sig av psykokorytmik någonting att lära av dem som mediterar och vice versa.

Det är i varje fall tydligt att samma tankar och idéer kan uppkomma under skilda tider och på olika platser oberoende av varandra, så som är fallet med det som ligger till grund för psykokorytmik och djupmeditation. Sanningen dyker upp åter och åter. Så kommer det an på oss att göra bruk av den.

Agnes-Cesilie Selboe är cand. mag. och verksam vid Norsk Folkemuseum, Bygdøy, Oslo.

DET FINNS RISKER MED DJUPMEDITATION

I Läkartidningen nr 47, 1965, har vår vän dr Bo Johnson haft en artikel under rubriken »Kan avspänningsövningar vara farliga?», där han pekar på en del fall där psykiska störningar uppkommit i samband med och troligen som direkt följd av meditationsövningar enligt Maharishi Mahesh Yogis metod. I ett fall har meditationen orsakat apati och olustkänslor inför yrkesarbetet. I ett annat fall tycks långt utdragna meditationer ha utlöst ett tillstånd av psykiskt sammanbrott med förvirring. I ett tredje fall gällde det en person som tidigare vårdats på mentalsjukhus i tre omgångar men efter 1959 varit frisk och skött krävande arbete på ett helt tillfredsställande sätt. Patienten deltog i en internationell meditationskurs och hade enligt egen uppgift mediterat för långa stunder i taget. Hur som helst så insjuknade personen plötsligt i ett förvirringstillstånd med stark oro och osammanhängande tal. Ej sovit, ej »behövs» äta. Klätt av sig naken. Fått en högre ingivelse och uppenbarelse att hjälpa mänskligheten. Fördes till mentalsjukhus och klarnade till rätt snart på klorpromazin.

Bo Johnson skriver bl. a.: »Skolan för transcendental meditation, som rörelsen kallar sig, är angelägen om att vinna proselyter genom ordentlig tidningsreklam, affischering och TV-framträdanden och när härigenom ut till många människor. Det är uppenbart, att många med den personliga problematik, som vår patient har, söker sin hjälp här. Men det finns ingen gallring av medlemmarna, ty utgångspunkten är den, att man problem så skall de mediteras bort,

och uppstår det problem så skall man bara kontrollera sin meditation *) och öva ännu flitigare. Man vet om att tekniken är snarlik autohypnos genom bruket av fixering och ett monotont upprepande under passiv koncentration. Men man förnekar detta offentligt för att ej skrämman.

Man står här inför ett problem, som är svårt att bedöma, men de senaste årens forskning på försänkingsmetodernas område, då speciellt hypnos och Schultz' 'Autogenes-Training', visar att det måste röra sig om en generell avspänning, ett försjunkhetstillstånd med klart registrerbara förändringar inom biokemiska och vegetativa funktioner (Luthe 1965; Pauser 1963; Olsson 1963). Genom denna försänkning sker en omställning i kroppsfunktionerna till ett mera 'avstressat' läge med mycket välgörande verkan på organismen. Att indierna kommit denna hemlighet på spåren är ej att förundra sig över. Deras religiösa liv kretsar kring modifikation av detta (Langen 1963).

När Schultz' metod spred sig utanför det rent medicinska fältet och började att populariseras, kände sig Schultz föranlåten att varna för ett icke-medicinskt experimenterande med metoden då han erfarenhetsmässigt kände till kontraindikationer för den och visste, vilka komplikationer som kan uppstå. Endast läkare bör praktisera metoden på sig själva och sina patienter. Läkarna skall även genomgå kurs under kompetent lärare.

Även inom LSD-25-forskningen har det utkrystalliserats kontraindikationer,

vilka är i det närmaste identiska med dem man känner från hypnos och försänkingsmetoder, allt talande för en särskild vulnerabilitet hos vissa disponerade individer (Cohen 1960). En utmärkt sammanställning av dessa faror på hypnosens område är nyligen publicerad (West & Deckert 1965), och här finner man följande, som har direkt anknytning till vår patient.

Hypnos kan:

a) precipitera en schizofreni, där de dissociativa symtomen redan finns såsom vid en tidig schizofren utveckling;

b) framkalla paranoidea tillstånd;

c) göra att en schizofren som anpassat sig kan förlora sin relativt goda anpassning och den underliggande psykopatin kan komma fram;

d) framkalla svåra hysteroforma och andra psykosomatiska tillstånd.

Man ser att farorna är många och att det måste vara omöjligt för en lekman att orientera sig i detta.»

I ett brev till SÖKAREN skriver Bo Johnson bl. a.: »Det är ej kritik mot metoden som sådan utan mot det som jag tycker ganska godtrogna sätt som de tillämpar den på. Här riktas således kritik mot överdrivna övningar och dåliga checkare *) och att de ej vet vilka som bör uteslutas från att öva. För rätt individ kan rätt teknik ha gynnsam effekt, vilket jag vet genom egen och andras erfarenhet. Maharishi själv talar om andliga tillstånd och gör detta på ett fint sätt. Dock har jag ej märkt något sådant hos rörelsen utan den tycks ha som målsättning: inre lugn, avspänning, ökad dynamik etc. Då vill jag säga att metoden duger bra för detta. Men exakt denna effekt uppnås genom autogen träning av olika slag och kan läras genom litteratur (om man vågar) eller genom läkare. I Göteborg finns ett 30-tal doktorer som behärskar tekniken.» (Med autogen träning menar man en speciell teknik att nå en psykomotorisk avspänning och olika grader av försänkning.)

Bo Johnson skriver också att det vore intressant att få dokumentationer på effekter av meditationen som går utöver det rent fysiologiska — sådant som ett högre medvetande med intellektuell klarhet och aktivitet oberoende av tid och rum, något av »sartori».

I nr 10, 1965, av Graal har B. J. en positiv artikel, »Meditation som mentalhygien».

*) Meditationen kontrolleras av s. k. checkare. Dessa ser till att det ej insmiger sig fel i förhållandet. Johnson är kritisk mot det förhållandet att checkarna inte ens behöver vara amatörpsykologer; den enda kvalifikation som behövs, är egna tillfredsställande meditationer och en viss teoretisk inblick.

KÄRLEK...

Kärlek är visst någonting blekt och fult och löjligt. Jesus är en tunn, kraftlös figur som hänger på ett kors. Han saknar hår på bröstet, och hans ögon är håliga och tomma. Snart svimmar han, och kraftiga, bepansrade soldater sticker honom i sidan med spjut. Namnet Jesus kan endast uttalas med ett generat, ursäktande leende. Djävulens namn och hans imperiums namn nämns däremot dagligen med respekt. Djävulen är en kraftfull potentat, en karl med hår på bröstet, stål i blick, den behärskande, symbolen för styrka och förmåga. När en människa känner sig i behov av kraft, uttalar hon djävulens namn och erfar tillfredsställelse och självaktning därvid. Djävulen kan nämnas på ett naturligt sätt och med fast röst. Jesus nämnes endast med svag, försagd röst som om det vore någonting löjligt som nämndes.

Det finns kärlek glimtvis hos oss nu, men den fulla kärleken har ännu inte fötts i människan. Vi bygger sjukhus, vi ömmar för de handikappade, vi anser att alla skall ha rätt till trygghet på ålderdomen... Det är gott. Vi är mycket avancerade i jämförelse med våra förfäder och i jämförelse med eldsländare och australnegrer. Men ändå är vår kärlek ofullständig och sprucken. Vi håller alltjämt den svarte anti-Krist i hand och lyssnar till hans råd.

Vi skall inte säga att vi är goda eller onda. Vi är vad vi är, och vi kan jämföra oss med det förgångna och med framtiden. Vi befinner oss på en punkt i utvecklingen. Men det är mörkare omkring oss, där vi nu är, än vad vi vill märka. Och mörkret kommer ur våra egna sjä-lars mörker.

Alla ogärningarna... Tortyren, morden, förföljelserna... Bristen på rättfärdiga lagar för vår planet. Ännu i dag sker alla upptänkliga grymheter på denna jord. Aktiva grymheter, utförda av både primitiva och upplysta människor, och grymheter genom underlåtenhet. Det är ett pinsamt bevis på nutids-människans låga etiska nivå, att hon inte i sin egen själ känner världssmärtan — men det är också på ett sätt riktigt att hon inte känner den, ty om hon gjorde det, skulle hon ha svårt att hårda ut.

Vi skall här något låta vårt medvetande stanna vid en form av grymhet, inte därför att denna form skulle vara värre än andra förekommande, men för att den är en av de former i vilka människans känslolöshet manifesterar sig, och för att den finns i vårt eget samhälle. Det är den grund som våra medicinska forskare byggt för vår hälsostandard, vår höga livslängd: det är vivisektionen, de vetenskapliga, inte sällan mycket plågsamma experimenten med djur.

Hur är det — psykologiskt sett — möjligt att det i moderna nationer, där det, åtminstone officiellt, finns en mycket stor känslighet för de lidandes och utsattas situation, kan förekomma en omfattande, medveten misshandel av levande varelser samt ihjältigande av detta förhållande i praktiskt taget hela pressen, inklusive den religiösa och ideella?

Djur är ingenting... Djur kan utnyttjas, det är bara självighet att ömma för dem, de känner inget...

De som inte känner något, är människorna, vivisektörerna, hela vår kulturella, intellektuella och religiösa elit. Djuren själva känner allt, ty det visar de med hela sitt beteende. Men det finns människor som berömmar sig av sin förmåga att uthärda andras lidanden...

Grunden för kärlek är inkänningsförmåga. När den vite mannen kunde känna piskrappen på den svarte slavens rygg, då föddes hans medlidande och förståelse.

Ännu har inte människans fulla medkänsla med de plågade djuren fötts. Hennes föreställningsförmåga är i detta avseende dvärglik och förkrympt. Människan i dag är en etisk idiot. Hon borde omhändertas och uppfostras — om det funnes några som kunde uppfostra henne. (Hon är så moraliskt utvecklad att hon inte ens kan klara sin egen säkerhet... Rökningen!) "Vi måste", säger forskarna och den kompakta intelligentian. "Vi är tvungna att offra djuren för vår egen skull. Vi räddar människoliv genom våra djurexperiment."

Kan det vara så att vi får, om vi "måste"? Är det försvarbart att plåga x st B-varelser för att hjälpa x st A-varelser? Forskarna säger att det är det. Alright, då vänder vi

på bilden, och vi är själva B-varelser, utsatta för främmande A-varel-sers vetenskapliga experiment som plågar och dödar oss. I denna situation är vi fullt övertygade om att vi blir utsatta för ett övergrepp av gigantiskt slag, och det finns inte minsta tvivel hos oss om att vi måste med alla tänkbara medel kämpa för vår rätt, rätten att leva och att leva i lycka. Säkerligen är vi i denna situation inte heller främmande för hämnd.

"Det är inte sant att djuren plågas. De bedövas." Men det är ett ofrånkomligt faktum att många djur i de vetenskapliga laboratorier blir utsatta för plågsamma experiment, ty trots att full insyn i förhållandena inte är till-låten, trots att djuren är helt rättslösa i en modern "rättsstat", kommer det ofta upplysningar från medicinskt håll om att experiment företas, som är i hög grad plågsamma för djuren och där dessas lidanden får fortgå under lång tid.

Hur kommer framtidens dom över vår tids människor att bli? Kommer man att tala om den mörka tiden på 1900-talet? (Mörkret innehåller åtskilligt utöver vivisektionen, men om det en annan gång.)

Det finns en rörelse i Sverige som kämpar för försöksdjurens rättigheter, som vill rikta uppmärksamheten mot de övergrepp som begås mot våra värnlösa medvarelser, och som önskar insyn och debatt: Nordiska Samfundet, Restadsvägen 15, Bromma. — Som ett tecken på den usla moraliska nivå som människan i dag befinner sig på — för att nu tala om den saken — finns endast några få av vårt lands s. k. kulturpersonligheter med i rörelsen. (Gösta Knutsson och Jan Fridegård tillhör den.) Detta förhållande är tillräckligt för att man i livets namn skall utslunga ett skarpt jag anklagar! mot det moderna samhället.

Det är mig fullkomligt obegripligt hur jag kunnat utsätta stackars djur för vivisektionens lidanden. Efter sextio år kan jag ännu förföljas av deras förpinta, dödsskrämda och bortslocknande blickar. Om en mild försyn lät mig riva ut det mörkaste bladet ur min ynkedomshistoria, så skulle det vara just detta."

Dr. Poul Bjerre i "Gestalter och gärningar".

Enligt aktuella uppgifter förbrukas i vårt land årligen en halv million djur för vetenskapliga experiment, däribland 4.500 apor, över 2.000 hundar och 5.500 katter.

"Vid operativt ingrepp eller annan åtgärd må ej större lidande tillfogas djuren än vad som är oundgängligt." Så står det i den lag som gäller för det vetenskapliga experimenterandet med djur. Den tragiska innebörden är att forskarna själva avgör vilket lidande som det är nödvändigt att djuren uthärdar. Något skydd för experimentdjuren innebär lagen inte — när vetenskapen så kräver, finns för dem ingen barmhärtighet.

De lidanden som försöksdjuren utsätts för, varierar från obetydliga till verkligt fasansfulla. Även om bedövning sker vid själva ingreppet, får djuren sedan ofta vakna upp och uthärda alla plågorna — ibland under lång tid. Det är vanligt att man på djur inympar människans sjukdomar.

Denna olyckliga chimpanse har blivit ympad med syfilis för forskningsändamål.

På ett av våra större sjukhus i Sverige utfördes för ett par år sedan experimentell bränning på rakade kaniner med brännjärn, upphettat till 90 grader. För den svårast brända gruppen var bränn-tiden 17—20 minuter. Under själva bränningen var djuren sövda med eter, men vissa djur kom i chocktillstånd under bränningen trots

bedövningen. Efter uppvaknandet levde somliga kaniner flera dygn och fick uthärda alla smärtorna, ända tills döden befriade dem.

Då och då inträffar det att forskare påstår att det inte förekommer några plågsamma experiment med djur. Detta är osanning, vilket bevisas av forskarnas egna redogörelser, och det är dessa som ligger till grund för Nordiska Samfundets upplysning angående djurförsöken.

Det är endast plågsamma experiment som Samfundet bekämpar. Längre anser det sig inte kunna gå för närvarande. Men i den kampen borde varje humant inställd människa kunna vara med.

En fråga som vid ett ställnings-tagande framstår som väsentlig är denna: Finns det inga andra — och eventuellt bättre — vägar för vetenskapen? De flesta forskare svarar nej, och det svaret har kommit att bestämma samhällets inställning till vivisektionen.

Att forskningen genom djurförsök funnit botemedel mot flera sjukdomar hos människan, påpekas och understryks ofta. Men detta bevisar ingenting annat än att man hittills gått vägen över djurexperiment. Huruvida vår rika tillvaro kan erbjuda andra och bättre metoder, det är en helt annan fråga, och ingen vetenskap eller logik kan bevisa att vi måste hålla fast vid grym vivisektion.

Ett faktum är att djurförsök ofta varit vilseledande. Alla känner vi till neurosedynkatastrofen med de tusentals barn som föddes vanskapta på grund av att gravida kvinnor använt detta medel. Neurosedynet hade utprovats genom djurexperiment och befunnits oskadligt.

Tid efter annan kommer meddelanden om nya, förut okända, skadeverkningar hos läkemedel. Docenten och embryologen B. Källén vid Lunds universitet har enligt Expressen yttrat: "Det är svårt, för att inte säga omöjligt, att överföra resultaten från djur till människa. Djur och människor reagerar inte på samma sätt för t. ex. ett läkemedel."

Professor Eichholtz i Heidelberg skrev nyligen: "Hundratals kända biverkningar av kemiska ämnen —

också sådana av livsfarlig art — är inte kontrollerbara genom djurförsök."

Somliga kristna anser att vi inte skall blanda samman kristendom och vivisektion: över experimentdjuren råder vetenskapen ensam. Detta skulle betyda att vi människor efter eget behag avskiljer vissa livsområden och anser att Gud skall ställas utanför dem. Men bör vi inte i stället erinra oss Mästarens ord om surdegen som genom-syrar allt.

Liksom Israels folk fick lära sig att Gud inte bara är ett visst folks Gud utan alla folks, måste vi gå vidare och förstå att Gud är **allt livs Gud**. Och vi måste ta konsekvenserna av detta och låta barmhärtigheten omfatta allt levande.

Djurexperimenten har ju bl. a. till syfte att hjälpa människorna i kampen mot sjukdomarna. **Men alltmer kommer forskningen till klahet om att många av våra svåraste och mest utbredda sjukdomar är följder av att vi lever i strid mot naturens och hälsans lagar.** Vi skall ge några exempel på detta.

En hjärtkongress som för några år sedan diskuterade hjärt- och kärlsjukdomarna, vilka räknas bland vår tids värsta folksjukdomar, var enig om att dessa sjukdomars viktigaste orsaker var livsföringsfel. Vi åter för mycket animaliskt fett. Vi blir också för hårt pressade av oro och jäkt. President Eisenhowers livmedikus, dr White, yttrade vid kongressen bl. a.: "Om vi kunde få människorna att ändra livsföring, hålla en annan diet, skulle detta betyda mer än de medicamenter vi kan framställa. Livsföringen är nyckeln."

Med. dr. Forshufvud i Göteborg skriver i sin bok "Tändernas hälsa" detta: "Hälsan är aldrig till salu, den har aldrig kunnat köpas och den kommer aldrig att kunna köpas. Hälsan är belöningen för föräldrars och barns välförhållande, för deras självtukt, för deras trohet mot pålitliga kulturregler, för släktets strävan uppåt."

Världshälsoorganisationen (WHO) har i en omfattande rapport från 157 länder gett uttryck för följande synpunkter: "... folkhälsan är en oerhört viktig ekonomisk och social faktor. Betydelsen av folkhälsa, sunt levnadssätt, blir allt kla-

Gränsposten

Vi voro en skara, som fattade post vid den mänskliga tankens yttersta gränser. Man vet icke där, om tindrade frost eller värme det är, som kring vidderorna glänser. Och utan den vanliga packningens börda av ingrodda vanor och åsiktsmanér vi lärde den eviga tystnaden vörda, den klarhet, som omsluter allting som sker.

Logikens fulländade materiel våra observationer stod städse tillhanda. Men varje vår avståndsbedömning slog fel, ty allting var präglad av evighetsanda. Vår intuition, ett subtilt instrument, registrerade ej någon värdeförskjutning. På de eviga värdenas stjärnfirment parallaxerna äro av omätbar lutning.

Vi nödgades där konstatera till sist, att tanken är blott av ett relativt värde, när vi sett, hur i ljuset den själv sig förtärde. Vi kommit att tankens intressen bevaka, mot ljusmakter hävda dess kungliga krav — men ödmjukt vi tvungos att träda tillbaka och anse den blott som det evigas slav.

Vi möttes med djupaste hån och förakt, när vi buro rapporterna hem till de våra. Att tvivla på tankens allsvåldiga makt det räknas bland brott till de synnerligt svåra. Enhälligt vi dömdes som usla spioner, emedan vi andats det evigas luft och i smyg gått och lyssnat till tystnadens toner i den klarhet, som gäcker allt mänskligt förnuft.

Lars-Erik Essén

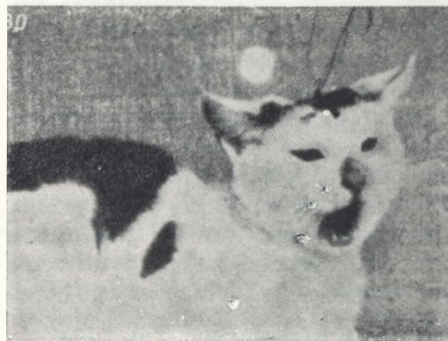
rare för envar. Regeringarna erkänner i allt större utsträckning sitt ansvar, och enskilda människor i länder världen runt blir alltmera på det klara med sitt personliga ansvar såsom aktivt medverkande."

En konsekvens av detta resonemang blir att det nu förekommer en omfattande och onödig plågsam behandling av djur i våra laboratorier. Denna behandling är alltså i strid med gällande lag! Genom ett sunt levnadssätt — bäst i anslutning till vegetariska grundprinciper — och samhällets ansvar kunde många djurexperiment göras överflödiga.

Det behövs en fostran till hälsa! Folkundervisning genom massmedia bör upplysa vårt folk om sambandet mellan hälsa och livsföring. Det är också på tiden att de hälsorörelser som finns i vårt land, får det stöd och den uppskattning de förtjänar.

Nordiska Samfundet till Bekämpande av Plågsamma Djurförsök vill att vivisektionsfrågan skall göras till en allvarlig samhälls- och kulturfråga, att den skall debatteras öppet och fördomsfritt.

(Artikeln på sid. 9 och hit efter material och synpunkter från Nordiska Samfundets ordförande, Johan Börtz.)

Hjärnexperiment på omedövade katter. (Ur prof. W. R. Hess: *Expr. Document*. Zürich 1956)

KAN MAN TRO... (Forts. fr. sid. 5)

Vilken är lösningen på detta psykiska mysterium? frågar *Psychic News* som upplyser om att mr Payton själv inte vet det utan låter problemet gå vidare till tidningens läsare. »Om det kan ges upplysningar som är så väl överensstämmande med fakta som i det här fallet, fastän personen i fråga inte är död, hur kan vi då någonsin vara säkra på att andarna som talar till oss, är de som de säger sig vara?» frågar mr Payton.

En förklaring...?

SÖKAREN har omtalat ovan beskrivna fall för en spiritualist och en parapsykologiskt intresserad läkare. Den förra, ordföranden i Stockholms Spiritualistiska Förening, apotekare Rafael Sevelius, har smånogom kommit med ett svar, och vi publicerar här dess viktigaste avsnitt.

— — — Här skall jag ge en förklaring som jag tycker är fullt tillfredsställande för min privata del — — —. Jag och några andra bildar en cirkel som samlas en gång i månaden hos det nu 85 år gamla mediet Ernst Broberg, vårt lands mest kända medium — — —. Fredagen den 28/1 —66 framställde jag frågan: "Är det möjligt att en person, som är inkarnerad här på jorden, kan komma och ge bevis eller annat genom ett medium, likaledes inkarnerat på jorden?" Svar: "Ja, det är möjligt!" (Den som talade var en vis man som under många år framträtt i trancen och besvarat frågor.) Det uppgavs att detta kan ske, då mediet strax innan befunnit sig i exalterat, upprört, tillstånd. På grund av människans fria vilja kan vi inte skydda henne då, utan det blir glapp. Jag frågade om man kan se frågan så, att det beror på såväl mediets som den berättandes eller påhållandes andliga kvalitet, vad som då förmedlas. Svaret var att det är klart att i så fall kan goda ting förmedlas även på det sättet. Förutsättningen är att den som kommer igenom, har den psykiska gåvan att gå ur sig själv. Finns inte det andliga skyddet kring cirkeln och mediet och inte den andliga inställningen hos deltagarna, så kan mycket hända och bl.a. kan utomstående göra sina experiment med att försöka utnyttja mediet. Här gäller det att "pröva andarna", som det heter i Nya Testamentet — — —.

I *Psychic News* har på insändaravdelningen diskuterats äktheten av andemanifestationer genom materialisationsmediet James Gardner. Tidningens reporter Roy Stemman publicerade i juli 1965 en redogörelse för seanser med

Gardner och deklarerade att han var »inte övertygad». Spiritualister med erfarenheter från Gardners seanser gav uttryck för skilda meningar. Flera förklarade sig vara helt övertygade och i en insändarartikel, undertecknad med 14 namn, ber man tidningens utgivare »hindra denne skribent som trampar på och djupt sårar tusentals som erhållit sådana underbara bevis på fortlevnad, kärlek, förståelse och ledning från den andra sidan tack vare Gardners mediumskap». En annan insändare hade vid seans med Gardner fått tala med en gestalt som sade sig vara hans farbror, men denne seansdeltagare hade ingen farbror — och när han ville fråga om detta, skedde vad som brukar ske vid sådana tillfällen: den utfrågade anden drog sig tillbaka med undanflykter.

Psychic News kommer inte in på den tanken att fenomenen kring Gardner kan vara verkliga — vilket seansdeltagares upplevelser kan tyda på — fastän de får förklaras på ett annat sätt än enligt den tro tidningen företräder. Tidningens linje i detta som i en del andra liknande fall, är: oärlighet (d. v. s. bedrägeri) från mediets sida.

Medierna »fuskar»

Alla i spiritualismens historia kända medier har, sägs det — med några un-

dantag — beslagits med fusk. Även bland personer som är positivt inställda till spiritualismen, träffar man ofta på sådana som uppger sig ha varit vittne till fusk. Att Einer Nielsen ibland »fuskade» under materialisationsseanser torde vara ett faktum. Den spontana reaktionen hos seansdeltagare är: »Jaså, mediet är inte ärligt!» Och mediet dömes moraliskt som »inte pålitligt».

Men vad är det som sker, när ett medium går i trans? Jo, dess dagsmedvetande bortkopplas, dess vanliga personlighet sätts åt sidan. Och i det tillståndet blir mediet, vars egen vilja inte »är hemma», utsatt för seansdeltagarnas tankar och önsningar, vilka kan påverka mediet. I detta tillstånd (som motsvarar vad som kan åstadkommas genom hypnos, där försökspersonen är underställd hypnotisörens vilja) kan mediet »svara» på seansdeltagares förhoppningar om bedrägerier genom att, omedvetet, »fuska». Efter uppvaknandet är mediet förvånad och nedstämd över att simpla och ofta oskickliga bedrägerier kunnat förekomma under transen. — Det är då självklart att »fusk» ofta förekommer när skeptiska forskare deltar i en seans med en förväntan att avslöja mediet.

I Einer Nielsens bok **Vägen mellan himmel och jord** återges en tidnings-

artikel av en av spiritualismens försvarare, B. Torstensson, där man bl. a. läser: »Flammarion har berättat, att under en seans med mediet Eusapia Palladino utropade hon: 'Håll mina händer! De vill tvinga mig att fuska.' Vad bevisar väl detta annat än att mediets normala jag, som var ärligt, protesterade mot en främmande påverkan, som hon kände skulle bli henne övermäktig? Vilken medveten bedragare ger sina offer upplysningen: 'Se opp, nu tänker jag bedraga!'? Sedan mediets psykofysiska förmågor har blivit sänkt, känner det instinktivt alla de närvarandes tankar, känslor och önsningar.» Torstensson skriver också att en enda av seansdeltagarna kan uppträda som ofrivillig hypnotisör och inte vara medveten om att hans aktiva vilja har behärskat mediets passiva organism.

VILLA ELLER STÖRRE LÄGENHET (EV. RIVNINGS-), helst inom en timmes resväg från Stockholm önskas för längre eller kortare tid av idealistiska ungdomar för bildande av kommunitet för u-lands-, hälso- och fredsarbete. (Alla har bostad f. n., men ingen gemensam.) Köp, lån, hyra ell. gåva. Alla tips och förslag mottages tacksamt. Roland von Malmberg, Majorsv. 9, Saltsjöbaden. Tel. 08 (Sthlm) 717 15 88.

Nyheter

från

BOKFÖRLAGET VITA NOVA

Efterlängtd! MORIALAND

av

SVERRE HOLMSEN

Sedan länge utgången ur bokhandeln föreligger nu i ny utgåva den internationellt kände författarens MORIALAND, boken om själens land. Denna bok, en gång läst, blir en alltid älskad bokvän. Med utsökta illustrationer av författarens maka, konstnärinnan Agda Holmsen.

Pris: 27:—

Rekvisation genom

BOKFÖRLAGET VITA NOVA

Kullagatan 58, Hälsingborg. Postgiro: 16 12 50.

YOGA

den kungliga vägen till
HÄLSA FRID HARMONI
av

YOGIRAJ NARAYAN W. SARAF

En indisk Yogi, lärjunge till Swami Sivananda, undervisar i denna bok svensk publik i Yoga. Boken erbjuder en praktisk handledning, samtidigt som den ger stoff för andaktsfylld meditation. Företal, översättning och förklarande noter av Dr. Lars-Erik Essén.

Pris: 27:—

Rekvisation genom

BOKFÖRLAGET VITA NOVA

Kullagatan 58, Hälsingborg. Postgiro: 16 12 50.

BÔ YIN RÂ

Av ULF RINGSTRÖM

Vem är Bô Yin Râ? Av många som trängt in i och förstått hans läror höjs dessa till skyarna, högt över alla andra läror som behandlar samma frågor — människans eviga frågor om sitt ursprung, om Gud, om liv och död. Bô Yin Râ förklarar att hans läror inte är några teorier eller hypoteser utan grundar sig på erfarenheter han haft i regioner som är otillgängliga för de flesta människor men som är högst verkliga, ja, vanligare än den yttre sinnesvärlden.

Bô Yin Râ föddes 1876 i Aschaffenburg, Tyskland, flyttade 1921 över till Schweiz och dog 1943 i Lugano. Hans borgerliga namn var Joseph Anton Schneiderfranken. Namnet Bô Yin Râ är inte en pseudonym i vanlig bemärkelse.

Bô Yin Râ's skolgång inskränktes sig till den vanliga folkskolan. Han utbildade sig sedan till målare och blev en framstående konstnär. Hans allt annat överskuggande betydelse ligger dock i hans skriftliga produktion. 1913 utgav han en första bok, som senare tillsammans med flera andra — inalles 32 stycken — kom att bilda hans omfattande verk, "Das Geistige Lehrwerk". Nära anslutna till detta verk är de 9 böcker som senare följde. Skrifterna översätts nu från tyska språket, hans modersmål, till flera andra språk, däribland det svenska.

"Das Geistige Lehrwerk"

Vad handlar då detta "Lehrwerk" om? Själv säger Bô Yin Râ följande om huvudinnehållet:

"Jag ger upplysningar om en med fysiska sinnen ofattbar men med andliga sinnen 'sinligt' uppfattbar substantiell 'andlig' kraftregion, i vilken jag av erfarenhet vet att människan har sina rötter och i vilken det individuella människomedvetandet kan vakna upp redan under jordelivet — i vilken det obönhörligen måste vakna upp då jordelivet upphör.

Jag ger upplysningar om en hierarki av individuella andliga hjälpare, som jag av erfarenhet känner till, vilken utgår från den

innersta urkärnan i nyssnämnda kraftregion och sträcker sig ända ner till mänskligheten här på jorden, där den är verksam genom enstaka människor som förberetts därtill före sin jordefödsel.

Jag ger upplysningar om den mig erfarenhetsmässigt medvetna möjligheten att komma i andlig förbindelse med denna hierarki och visar hur det uppnås.

Slutligen ger jag upplysningar om hur jag själv kom till de erfarenheter jag nu besitter och varför jag måste komma till dessa erfarenheter."

Med sitt verk vill Bô Yin Râ varken stödja något nu existerande samfund eller bilda något nytt. Inte heller stöder han sig på eller stöder han någon viss filosofisk ståndpunkt eller något religionssystem. Det går inte att etikettera hans verk.

Vad vill då Bô Yin Râ med sina skrifter? Jo, han vill leda människan till egen erfarenhet, till medvetande, i den andliga regionen. Han vill väcka en inre förnimmelseförmåga till liv — hans ord är känslöbärare, känslöförmedlare och känslöväckare. Han ger råd

om hur man bör inrikta sitt tänkande, talande och handlande för att uppnå ett tillstånd som möjliggör sådana erfarenheter. Han vill att man inte bara skall läsa hans ord, utan att man skall omsätta dem i praktiken, låta dem leda till en omgestaltning av ens liv, annars har man läst dem förgäves.

Men han ger inte bara råd utan också upplysningar om den andliga regionens struktur och om andliga lagar, dels för att ge en föreställning om den andliga regionen, dels för att visa att hans råd är välmotiverade, och därigenom leda människan till rätt handlande. Några grunddrag i denna struktur skall vi nu närmare betrakta.

Gud, Fadern, De av Urljuset Lysande.

När Bô Yin Râ talar om anden, menar han något som är fjärran från allt vad tankeförmåga och hjärnarbete heter. Om anden har upplevts, erfärts, kan den dock göras till föremål för tankebearbetning, men andens regioner kan aldrig uppnås genom tankearbete. Anden är det allra verkligaste, ett kosmos av klaraste former som städse är stadda i förvandling men ändå behåller sin identitet, den är som fri, högspänd elektricitet, som genomtränger varje kropp som bringas i dess kraftfält och manifesterar sig i den alltefter dess egenart, den är den mest väsenslika framställningsformen för Ur-varat — det allra innersta av det som "är". Om detta säger Bô Yin Râ:

"Jag talar om en högsta triad, som jag med vördnad upplever: Urvarat, Urljuset och Urordet — om deras självframställning, som jag försöker göra fattbar i människoord i triaden: Urljus, Urord, Urandemänniska — och jag visar, hur det som jag fyllt av gripande dyrkan försöker benämna "Urandemänniska" är "Fader" — och likaledes "Moder" — till den sig uppenbarande treenheten: den andliga, själsliga och förståndsmässigt begripande människan."

Vad är då Gud? För de flesta som tror på Gud är Gud väl inget annat än en till fullkomlighet uppförstorad människa, en potentat som skapat världen och människorna. Sådana föreställningar var ursäktliga blott i forntiden enligt Bô Yin Râ, som säger:

"'Gud' är allenast blott skaparen av sig själv i allt som är, och allt

verkligt varande är vara av hans vara!

'Gud' är allenast upphovet av sig själv och icke i vanlig mening människornas och tingens skapare! —

'Gud' är andens subtilaste egen-gestaltning."

Med orden "De av Urljuset Lysande" betecknar Bô Yin Râ medlemmarna på denna jord av hierarkin av andliga hjälpare. Vid varje tidpunkt lever några av dessa på vår jord. Själv tillhör Bô Yin Râ denna krets, och han nämner att Lao-Tse och Jesus också tillhör den. Jesus kallas "den störste älskande", och Bô Yin Râ säger att han kan vittna om Jesus som han kan vittna om solens existens. Den gärning Jesus utförde på Golgata befriade inte människan från någon synd men gjorde det lättare för henne att bli medveten i den andliga regionen. Om Den av Urljuset Lysande säger Bô Yin Râ, att han lever ständigt medveten om sig själv i de tre världarna, den fysiska materiens värld, de substantiella själskrafternas värld och den substantiella rena andens värld. Han är aldrig någonsin i extas eller i något som helst så kallat "trance"-tillstånd. Medan han samlar erfarenheter i översinnliga regioner, är hans medvetande om den yttre sinnesvärlden icke fördunklat ett ögonblick. Alla sanningar framstår i den substantiella rena andens rike såsom verkligheter inför den skådande. Bô Yin Râ's verk har därför inte karaktären av ett systematiskt ordnat lärosystem utan är fastmer ett uppvisande av olika aspekter av verkligheten.

Människan.

Före otänkbara tider var människan förenad med sin Gud som en rent andlig "människa" i andlig gestaltning, invävd i den verkliga substantiella "andens" all-liv. Men så åstundade hon ett liv i den fysiska materiens värld och "föll" så från "orsakernas värld" till "verklighetens värld" och "förlorade" sin Gud. Vid "fallet" uppdelades andemänniskan i två poler, en manlig och en kvinnlig. Den "fallna" andemänniskan förenade sig så med människodjuret och jordemänniskan uppstod. "Fallet" försiggick inte i en avlägsen forntid utan tilldrar sig alltjämt. Människor existerar inte heller bara på vår planet utan på otaliga planeter i rymden.

Godhet är viktigare än kunskap. Vi vill säkert alla hellre leva i en värld av goda människor än i en värld av lärda människor.

Birger Zadig.

Dessa människor liknar oss även till det yttre, ty den jordemänskliga djurkroppens form har inte uppstått genom någon godtycklig verkan.

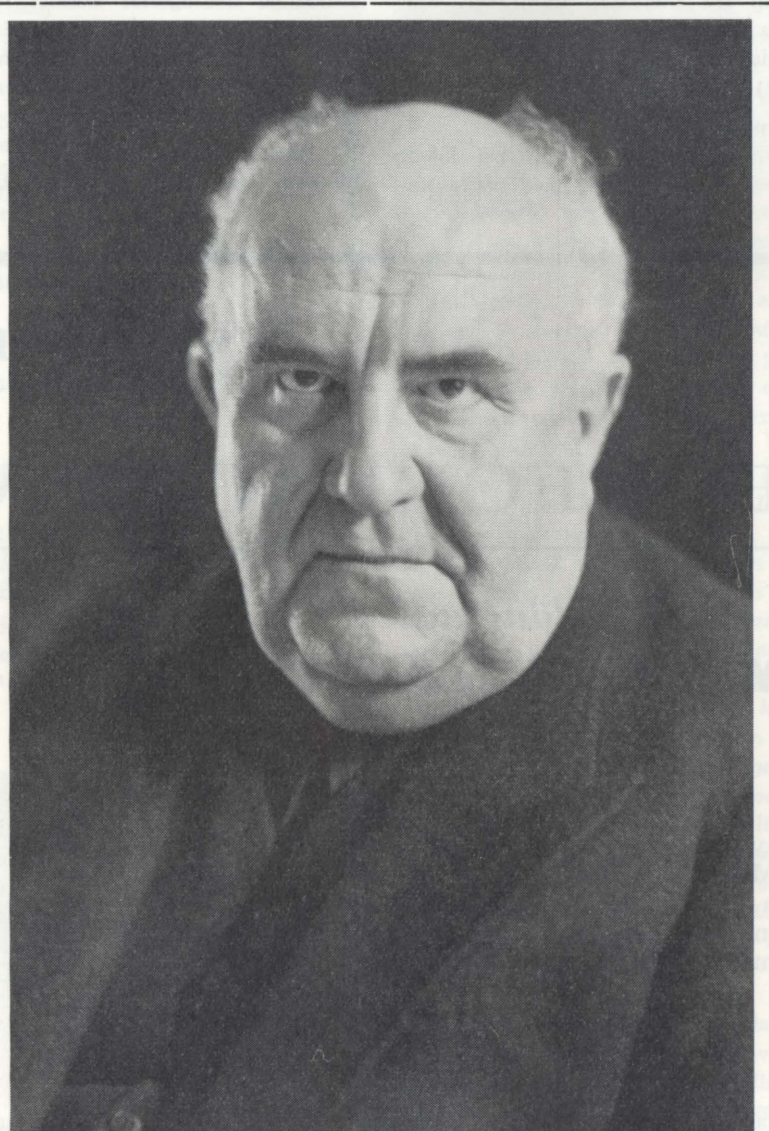
Det finns dock några som ej dukat under för "fallet" och "förlorat" sin Gud. Bland dem är "fäderna" till De av Urljuset Lysande, vilka hjälper människan att på nytt bli medveten i den andliga regionen och att finna och förena sig med sin levande Gud, inte blott på vår planet. Människan är icke Gud, men på denna jord kan Gud gestalta sig, föda sig i henne, och sedan är hon med Gud så förenad som ord och mening är förenade i sången. En människa som upplevt sin levande Gud frågar ej om hon upplevt något verkligt och inte en hallucination, ty upplevelsen genomstrålar hennes jag med den oangripligt starkaste visshet som gives i tid och evighet. Om uppvaknandet i den andliga regionen säger Bô Yin Râ, att människans medvetande då uppgår i ett nytt medvetande, liksom en oljelampas ljus försvinner och uppgår i middagens strålände solsken. När människan uppnått detta, inser hon, att det som på jorden kallas "vaken tillvaro" inte är något annat än djup, känslolös sömn och virrig dröm.

Människan kan ej av egen kraft vakna upp och erfara Gud i sitt inre, utan hon måste ha hjälp av de andliga hjälparna. Hennes väg leder i efterjordiska tillstånd till det högsta urväsendet i anden, Urljusets självuttalande, "Ordet" som är "Gud", och i förening med det till hennes högsta, individuella fulländning. I början av sin väg tål hon ej "ordets" fulla strålgång utan endast en liten "gnista" av denna, vilken hon upplever som sin levande Gud.

Människan har dels en evig själ, dels en djursjäl. Den sista är en funktion av djurkroppen och upp-

Semester som är annorlunda vill
KOSMOS FERIEHEM

ge. Vila, men också inspiration av nya tankar. Kurser i kosmologi, avspänning, J.A.K., giftfri odling i trädgården, esperanto m.m. Begär kursprogram och prospekt, adr. Varnhem tel. 0511/600 69.

Bô Yin Râ.

löses med denna. Den eviga själen är ej något enhetligt helt utan kan liknas vid ett levande moln, bildat av myriader kraftuppfyllda väsen som man skulle kunna kalla själsatomer. Det är människans uppgift att ena dessa själsatomer under sin vilja, få dem att kristallisera kring sin andliga kärna. Då människan dör tar hon med sig de själsatomer hon lyckats ena, medan de andra själsatomerna övergår till andra människor. Detta har föranlett somliga att tro, att människan reinkarneras. Reinkarnation förekommer dock bara i trenne speciella fall: vid självmord, vid dödsfall i späda år och vid alltför djupt förjunkande i djuriskhet.

Människoanden dyker ner i själskrafternas hav och omkring den bildas själen såsom en ständigt växlande gestaltning i detta hav. Varje tanke, varje viljeimpuls, varje gärning kan genast förändra denna konstellation. Efter kroppens död kan människan ej påverka själens form.

Spiritism och ockultism.

Bô Yin Râ varnar i kraftigaste ordalag för spiritism och ockultism. Spiritistiska och många ockulta fe-

nomen alstras av "lemurväsen" i den osynliga delen av det fysiskt-materiella universum. Dessa väsen vill finna bekräftelse på sin tillvaro. Ingen "plikt" och inget "samvete" binder dem. De "ser" människans tankar bättre än hon själv känner dem och kan tillfälligt bilda former och stoffer lika gripbara som varje jordeting. Vid spiritistiska seanser ger sig **inte** någon avliden människa tillkänna, utan fenomenen alstras av lemurväsendena under utsugande av mediets krafter.

Vad bör man göra?

Bô Yin Râ vill med sitt verk visa vägar till uppnående av medvetande i andens region, till enande av själskrafterna och den därmed förknippade födseln av den levande Guden i människan. Varför vill Bô Yin Râ och alla av Urljuset Lysande att människan skall uppnå detta redan i jordelivet? Varje gärning — varje viljeimpuls, tanke eller ord — bär sina följder, i Orienten kallat karma, och människan blir bunden vid följderna av sina gärningar tills hon enat sin själs krafter och enats med sin Gud. I jordelivet kan människan ingripa aktivt och förändra sin karma, men efter

döden måste hon förbli passiv, och inte förr skall hon på något sätt uppleva det eviga ljuset förrän den sista följden av hennes gärning kunnat utforma sig. Om människan förmår uppnå medvetande i andens region under jordelivet så bibehålls hennes jordiska medvetande och därmed erinringsförmåga efter döden, vilket är en källa till den högsta lycka. Ju högre människan kommer på sin väg desto större lycka är det för henne att kunna erinra sig sitt djupaste djup, livet i människodjuret.

Vad bör man då göra? Ja, det är inte så enkelt att man bara behöver utföra några bestämda övningar eller hålla några bud. Frågan kan inte besvaras generellt eftersom varje människa går sin väg, liksom varje människa skall finna sin fulländning och upplever den levande Guden på sitt sätt. Men varje människa kan i Bô Yin Râ's verk finna anvisningar som gäller just henne, som ger genklang inom henne, och således finna sin väg genom Bô Yin Râ's böcker.

Som exempel på Bô Yin Râ's allmänna råd kan nämnas att han förkastar all askes, han tycker att

människan skall njuta av jordelivet men ej vara slav under det, han rekommenderar ej vegetarianism eller sexuell avhållsamhet, han ivrar inte för några världsförbättringsidéer. Han rekommenderar inte heller någon avskildhet eller bortvändande från vardagslivet utan säger att vägen "uppåt" börjar i vardagslivet. Han säger att en människa utan humor är fjärran från Gud, att Gud förstår att skrat- ta och inte alls förtörnas över de stackars jordemänniskornas vardagssynder. Vad som är verklig synd är sådant som strider mot de andliga lagarna, och följden av sådan synd kommer att gå ut över människan själv.

Bô Yin Râ framlägger sina påståenden med en säkerhet och visshet som är frappant. Han säger aldrig att det är **nog** så och så, utan det är så och så, punkt och slut. Åt den som trängt in i och fattat hans läror ger dessa en stor inre säkerhet och trygghet, inre glädje och verksamhetslust, självförtroende och optimism.

Varför inte läsa några av Bô Yin Râ's böcker? De är kanske lite svåra att tränga in i, då de handlar om områden som inte lätt låter sig skildras i människoord, men läsaren kan bli mer än rikligen belönad. Som första böcker kan rekommenderas Boken om den levande Guden, som kan betraktas som ett tema till Bô Yin Râ's författarskap, och Boken om livet efter detta. Vem vet, bästa läsare, kanske Bô Yin Râ's verk är just det Ni sökt men ännu inte funnit?

**Herr Sven Magnusson,
SÖKAREN, Stockholm 3**

Vid vårt telefonsamtal den 1/3 bad Ni mig skriva några rader om min erfarenhet av MWO-instrumentet eller cellaktivatorn som den har blivit döpt till här i Sverige. Jag erhöll en sådan apparat från USA den 10 februari i år. Sen dess har vi använt den i familjen dagligen med underbar verkan. Min mor som nu är 77 år, har en längre tid haft besvär med sitt vänstra ben. Från knät och nedåt har det varit känslolöst, onaturligt vitt och kallt. Hon har fått mediciner genom läkare, men utan verkan. Efter fem dagars behandling av cellaktivatorn märkte hon betydliga förbättringar. Efter fjorton dagar fick hon tillbaka sin känsl i benet. Det har nu fått en rosig, fin färg, och det känns »varmt», säger hon. Förr fick hon så gott som varje natt kramp i benet. Nu är krampen borta. Hennes kärlek i hjärttrakten är också borta! Hon har blivit vital, glad och fått intresse för livet och tillvaron igen. Nu skall vi

Anm. Ulf Ringström, 30, har studerat fysik och matematik och är universitetslektor i Stockholm. Han har även läst en del parapsykologi, teosofi, yoga etc. Men Bo Yin Ra's böcker ställer han nu högt över allt annat som skrivits om »de yttersta tingen».

Enligt red:s mening berättigar R:s framställning till åtskilliga frågor och invändningar hos läsaren. Liksom bibliotekarien i »Hemligheten» vill man finna någon bekräftelse på riktigheten i Bo Yin Ra's läror genom andra källor. R. säger att den hierarki av andliga hjälpare som B.Y.R. uppger sig tillhöra, är mycket liten och att blott få därur framträtt offentligt under tidernas lopp. Till denna sammanslutning hör emellertid Jesus och Lao Tse, och det är R:s uppfattning att dessa förkunnat samma läror som B.Y.R., blott avpassade efter andra tiders fattningsförmåga och tänkesätt. Andra som skulle kunna stödja B.Y.R.'s läror, är Paulus och Jakob Böhme, vilka omnämns som lärjungar till den andliga hierarkin, samt några medeltidsmystiker, bland dem Eckhart, och även Patanjali, som alla omnämns av B.Y.R. som »sant vetande».

Av vad slag är B.Y.R.'s upplevelser? R. kan ej svara på det men säger att de inte är visioner utan ett sammansnåltande av »subjekt», »objekt» och upplevelse till en enhet. — B.Y.R. varnar — med tanke på visionärens upplevelser — för de spratt som människans »plastiska fantasi» kan ställa till med.

Men vilket är det kriterium (kännetecken, bevis) man kan begagna för att avgöra att just profeten X är den man skall ansluta sig till, och inte till Y eller Z? Vad säger att just Bo Yin Ra är den store världsförklararen? Varför inte Martinus, Steiner, Joseph Smith, Swedenborg, George Fox, George Adamski, spiritualismen, buddismen, zenbuddismen eller någon annan person eller rörelse? Ringström medger att han inte kan bevisa att B.Y.R.'s läror är sannare och riktigare än andra profeters. »Det kan bara varje människa bevisa för sig själv.»

arbeta med hennes mage som hon i många år haft besvär med utan att ha fått någon läkarhjälp. Hon har med åren fått hörsselfel på ett öra; det skall vi också ta itu med nu. Hon är lycklig över det strålande resultat behandlingen med cellaktivatorn har gett.

Min hustru besväras av gallsten och får ibland en olidlig värk. Efter 10 minuters behandling med MWO-apparaten är värken borta. Själv har jag ibland en otäck värk i hjärtat, vilket härrör sig från en hjärtinfarkt 1962. Efter ca 20 minuter med apparaten har värken släppt. — Både min hustru och jag har blivit befriade från »krypvärk» i knän och ben, och huvudvärk behöver vi inte längre lida av. — Jag tror mig även kunna säga att MWO-behandlingen motverkar förkylningar och neutraliserar inflammationer. Man längtar varje dag efter »elektronbadet».

Kan jag hjälpa någon människa står jag gärna till tjänst med upplysningar.

De bästa hälsningar

Björn Sjölund.

SKILDA SLAG AV TÄNKANDE

Människans vetenskapande har lett till mycket omfattande insikter. Och hennes uppfinningar utgör en imponerande rad. Människan är bra på att tänka. Genom tankeprecision har hon trottat fram allehanda nyttiga ting ur den till synes döda materien: radioapparater, kameror, telefoner, förbränningsmotorer, jetplan, glödlampor (kärnvapen,) etc.

Men Människans åtgärder har lett till förskämning av vattendragen, förpestning av storstadsluften, förgiftning av födan, krig; ignorerande av försöksdjurens plågor, av sambandet mellan hälsa och livsföring, av de övernormala psykiska och psykofysiska fenomen. Människan tänker illa. Mycket av hennes elände är en följd av dumheten.

Med hänvisning till Människans lyckade prestationer, hennes trollerikonster med materien, kunde det hävdas att hon är klok, i grunden klok, och att »dumheterna» endast är inbillningar hos de svagt begåvade utanför kretsen av de kloka, som är de ledande, och att den ledande människans attityd till njutningsmedel, föda, fredsfrågan, etc. är intelligent.

För inte kan väl Människan vara både klok och oklok? Inte kan klart vitt även vara svart?

Saken är den att det finns skilda arter av tänkande. Vi har precisionstänkandet, där tanken kan följa fasta linjer och där dess riktighet bekräftas av kontroller och resultat. Hit hör det matematiska tänkandet i alla dess former. Känslor och önsksningar behöver inte störa förloppet, ty siffror och symboler kontrolleras enligt det använda systemet.

Matematikern som begåvningsstyp och samhällstillgång skall inte förringas, men vad världen i synnerhet behöver, nu, är folk som kan tänka utan siffror och måttymboler, utan att ständigt få bevis, folk som har förmåga att se sammanhang i det levande och ytterst sammansatta, förmåga till inlevelse i ett naturförlopp, förmåga att dra slutsatser ur omständigheter där faktorerna inte kan anges som exakta storheter, förmåga till sympatisk förståelse för det levande livet, förmåga till kvalificerat omdömes-tänkande.

EKONOMISKA MEDARBETARE

Martin Stål, Stockholm, 7:50, V. Vallberg, Bromma, 2:50, anonym, 21:40, Holger Schön, Linköping, 2:50, H. Walltin, Katrineholm, 7:50, Nanny Wendt, Pers- torp, 33:50, Herman Dahlkvist, Bräkne- Hoby, 10:—, B. Bröttorp, Stockholm, 22:50, Gunnar Bohlin, Gävle, 50:—, Ar- vid Johansson, Svedala, 7:50. Summa kro- nor 463:90 mottagen med stort tack! SM

Alt i ESPERANTO-litteratur, samt stort udvalg i ändsvidenskabelige bøger og tidsskrifter. Sendes over- alt.

ESPERANTO-BOGHANDEL

Manuel M Heidun
Ellemarksvej 12
Aarhus C — Danmark
giro 13 58 32.

Pröva själv om mina ord talar sanning, säger

BÔ YIN RÂ

Bô Yin Râ börjar nu bli mer och mer känd i Sverige.

I svensk översättning har hans böcker hittills sålts i över 3000 ex.

Bland dem som skrivit om Bô Yin Râ märks den kände dirigenten Felix Weingartner, som yttrat följande: "Bô Yin Râ är icke blott en mästare bland de klart lysande i andens rike utan även en språkets mästare. I alla hans böcker handlar det om ting, som, emedan de först måste bli "fullbordade", ej på något språk i världen kan uttryckas helt uttömmande. Och ändå har det lyckats honom att så behärska sitt språk, att det förmår uttala det utsägbara. I denna bemärkelse är Bô Yin Râ även en "stenhuggare", en bildkonstnär i tjänst för sitt andliga verk, och beundrande böja vi oss inför honom."

I svensk översättning har hittills utkommit följande böcker:

	Pris exkl. oms.	bunden	häftad
Boken om den levande Guden ..	□ 18: 50	□ 14: —	
Boken om människan	□ 16: —	□ 12: —	
Boken om livet efter detta	□ 17: —	□ 13: —	
Boken om den konungsliga konsten	□ 18: —	□ 13: 50	
Boken om samtalen	□ 13: —	□ 9: —	
Boken om lyckan	□ 12: —	□ 8: 50	
Boken om kärleken	□ 15: 50	□ 11: 50	
Mysteriet från Golgata	□ 12: 50	□ 8: 50	
Livets ord	□ 8: 50	□ 5: —	
Bönen	□ 10: —	□ 6: —	
Mera ljus	□ 13: 50	□ 9: —	
Hemligheten	□ 16: —	□ 12: —	
Tröstens bok	□ 9: —	□ 5: —	

Vid beställning kan prislistan klippas ur, önskade böcker prickas för och listan sändas till

WIDINGS FÖRLAGS AB

Rådmansgatan 4, STOCKHOLM ☐
Tel.: 10 42 04 och 716 74 19
Postgiro: 57 814

Namn:

Adress:

.....

Heinz Vonhoff, I kamp mot nöd. Boken om barmhärtighetens historia. (EFS-förlaget, 22:—, inb. 26:—). Översättning: Alf Ahlberg.

»Heinz Vonhoff har följt barmhärtighetens och människokärlekens väg genom tiderna, från de första exemplen på organiserat barmhärtighetsverk i det gamla Egypten fram till vår egen tid. Hans bok visar oss hur enskilda människor och sällskap gång på gång har strävat efter att göra det goda i en värld full av lidande och förvirring.»

Charlie May Simon, Kagawa, drömmaren i slummen (Gummessons, 9:75).

»Om Kagawa kunde beteckningen kristen på allvar fullt ut vara berättigad. Han kunde aldrig göra något halvhjärtat. Julaftonen 1909 drog han in i ett av Japans uslaste slumdistrikt för att rädda och väcka dess befolkning.»

Boris Simon, Abbé Pierre (SKDB 12:—). »En nutida Franciscus.» Rec. i Sökaren nr 2, 1964.

Walter Pause, Helen Keller (SKDB 9:—). En bok om den dövblinda Helen Kellers kamp mot sina egna fysiska brister och för andra handikappade. Rec. i Sökaren nr 2, 1965.

Rikke Steenbuch, Jag lever också. (SKDB). Boken är skriven av en ung, svårt handikappad kvinna.

»Jag är nu nitton år och kan på grund av cerebrel pares varken gå eller tala. Jag kan inte heller hålla i en penna, så det ni nu läser har blivit dikterat på en bokstavsskiva, som har alla bokstäverna från A till Ö. Den ligger framför mig på bordet, och medan jag med vänstra handen (den har jag mest glädje av, eftersom den högra är mindre brukbar) pekar på varje bokstav, sätter min lärarinna samman dem till ord. Det är på samma sätt jag talar med mor, far, morfar, syskon och vänner. Det är otroligt hur lätt främmande lär sig att förstå mig, särskilt om båda parter gör sitt bästa: Jag med att peka lugnt och noggrant och de andra med att bruka en smula förstånd.»

Jesus tadlar grymhet mot en häst

Och det begav sig, att Mästaren gick ut ur staden och med sina lärjungar vandrade över höjderna. Och då kommo de till ett berg, vars vägar voro mycket branta, och där mötte de en man med ett lastdjur.

Men hästen hade störtat till marken, ty lasten var för tung, och mannen slog djuret, så att blodet rann utmed dess flanker. Och Jesus gick fram till honom och sade: »Du fasornas son, varför slår du ditt djur? Ser du då inte, att det är alldeles för svagt att bära denna last, och vet du då inte, att det lider?»

Men mannen svarade och sade: »Vad angår det dig? Jag kan slå mitt djur så mycket mig lyster, ty det tillhör mig, och jag köpte det för en stor penningssumma. Fråga bara dessa där, de känna mig och veta härom.»

Och en av lärjungarna svarade och sade: »Ja, Mästare, det är så, som han säger, vi voro med, då han köpte hästen.» Och Mästaren svarade: »Sen I då icke hur den blöder, och hören I icke, hur den stönar och jämrar sig?» Men de svarade: »Nej, Mästare, vi höra icke, att den stönar och jämrar sig.»

Och Jesus blev bedrövad och sade: »Ve eder, I hårdhjärtade, I, som icke hören,

hur den bönfaller om medlidande och anropar sin himmelske Skapare, och trefalt ve den, som den i sitt kval anklagar.»

Och han gick fram och rörde vid hästen, och djuret reste sig, och dess sår voro läkta. Men till mannen sade han: »Gå nu vidare men slå den icke mera, om du själv vill röna medlidande.»

Och då Jesus såg folket närma sig, sade han till sina lärjungar: »För de sjukas skull är jag sjuk, för de hungrigas skull lider jag hunger, för de törstigas skull lider jag törst.»

Och han sade även: »Jag har kommit för att avskaffa offren och blodsfesterna, och om I icke upphören att offra och att förtära djurens kött och blod, så skall Guds vrede icke upphöra att utgjutas över eder, liksom den kom över edra förfäder i öknen, vilka hängåvo sig åt frossande i köttträtter, och vilka uppfylldes av förruttnelse och förtärdes av farsoter.»

Kapitel 21 i »Evangeliet om det fullkomliga livet». (Se SÖKAREN nr 1, 1966.)

Anni. Är det inte märkligt att Jesus enligt vår bibel aldrig nämner kärlek till djur? Borde det inte ha legat nära för honom att åtminstone någon gång beröra detta?

Det hände omkring den 15 december förra året. En bergsprängare gick sjukskriven i väntan på operation för njursten. Han hade även ådragit sig en yrkessjukdom, ett knä var överansträngt. En dag sa han till sin fru: »Jag tar bilen och åker ut på landet med hunden.» »Ja, gör du det,» svarade hans fru, och mannen åkte iväg. Utkommen på landet lämnade han bilen och gick tillsammans med hunden ut på isen på en sjö. Där började hunden skälla, och mannen fick se en märklig farkost glida ned mot isen. När den sänkt sig så att den nästan stod på snön, kom tre ungdomar ut ur den, de var i 18—20-årsåldern, och de närmade sig bergsprängaren, men där de gick, lämnade de inga spår i snön på isen; de svävade en bit över den. Anmärkningsvärt var att hunden, som alltid brukade morra åt främlingar, denna gång visade sig vänligt intresserad. Bergsprängaren gick fram till främlingarna, och han sa till dem att han hade svårt att gå på grund av ett ont knä. Så kom en äldre man ut ur farkosten. Han hade en svart stav i handen, och med denna strök han bergsprängaren över ryggen. En av ungdomarna, en flicka, sprayade också någonting över hunden. Mannen har efter mötet med tefatsfolket blivit allt bättre, och numer lär han vara i fullt arbete igen.

Detta har berättats av Ifologiska Sällskapets ordförande, Ernst Linder, under ett föredrag hos Stockholms Spiritualistiska Förening. Linder har själv intervjuat mannen, som önskar vara anonym.

Tryckfelsnisse besökte oss i mars månad och verkställde viss omredigering av sidan 9 i förra numret. Artikeln »Matfilosofi» kunde han inte låta vara i fred, och Holmsens artikel, som skulle ha avslutats på sidan åtta, fick fem rader i övre vänstra hörnet av nionde sidan — utan angivande av var artikeln slutar: med Bahá'ís adress i Enske.

Anden förefaller oss inte längre vara en tillfällig inkräktare i materiens rike, nej vi börjar misstänka att vi snarare bör hälsa den som skaparen och styresmannen i materieriket — — —

Sir James Jeans i The Mysterious Universe.

Betrakta språket inte som ett maktredskap utan som ett kontaktskap.

Björn Håkansson i ett TV-program.

Författaren till artikeln »Experiment med magi» i förra numret meddelade SÖKARENS red. före dragningen i februari numren på 10 lotter som han köpt. Det blev vinst på två av dem — 25 och 50 kronor — alltså på 20 procent av lotterna.